

İbrahim Zarifoğlu

- Őirler -

Yayın Tarihi:

27.02.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

İbrahim Zarifoğlu

...Baba tarafından Maraşlı -Anne tarafından İstanbullu
olarak dünyaya teşrif etmişiz..

Çok şükür şimdilik hayattayız.

Rabbimizin lütfettiği sayılı nefesleri dolduruyoruz.

.. 'şiiir' adına kendimizce bir şeyler karalamaktayız..

Allah'u Zülcelal'den arzumuz odur ki;

'Bir harf dahi olsa, bir hayra vesile olalım..''

Şiiri sadece bir aracı dost olarak arzularız :

'Avâzeyi bu âleme Dâvud gibi sal

Bâki kalan bu kubbede bir hoş sadâ imiş.! '..

Vesselam..

Adımlar...

Ufuk batar
Buz tutar saçaklı evler.
Üşür ikindinin su perileri

Sonra yağmurlar döner sarı boyalı evlere.
Rahmete garkolur
Beyaz gönüller
İçlerini göremediğimiz evler..

Güneş eğilir kendine
Birlikte bir kızıl gül gibi eğilir zaman
dökülür gövdesinden sarı çile.

Güllerin bağı yanar her ah çekişinde
değişir teninin asil rengi
Nerede dost bülbüller..

Mavzerlerin sesleri duyulur uzakta
Korkak/ kuytuya sinmiş bir cin bedeni asılır askıya
Işık zamanının yanında bir minik an dır.
vurulur böğründen.

Koklaşır uzaklarda yabancı iki kedi
Mevsimler dönmeden derin yatağından
Mavi çağlayandan sızı akar,kimseler görmez.
Sarkaçlar sarkar tarihi tutarak kollarından
Okunur ölüm fermanı
Bir bey uzanır kırmızı fayans döşeli havuza..

Şimdi gözler bir beden boyu ileride durur
Darağaçları kurulur her dehlizin aydınlığında
Sevginin armonisi tüter mi? .
Bilinmez bir gece yarısı hem sessiz
Üşüşür fırsatlar yaralı son kandilin üzerine.

Adımlar:
Bir ömür gibi yürüyen kaldırımları süsler.

Akıl/us
Parlayan bir yıldız gibi düşer ellerine.
Bedenine ve yüzüne
Islak ve sapsarı bir ruh gibi.

Ve titreyen ışık
Son mührünü vurur güne
Güneşe benzer ufukta bekleyen muştı.!

Kutlu bir çağrı rüzgârlardan önce eser durur.
Çoğalır sevdaya hasret yürekler..

/04..istanbul

İbrahim Zarifoğlu

Ağaçların Kuruyan Dili..

Ellerin koyu renkli killi yüzün gibi esmer
Bir ağustos sabahı gözlerinde açan
Bazen mevsimlerin duraklarında
Akşamı bekleyemeyen bahçivana benzer.
Duygulara benzer yalın ve dupduru..

Ağaçların kuruyan dili;
Bir manastır bahçesi veya kilise veya çiçeğini solmuş bir hazin bahçe
Ay düşerse şayet önlerine ikindisi yaklaşmış bir gün gibi
Gemilerde tayfaların sözleri değildir sözlerim /biline..
Okyanus ne kadar büyükmüş denizden
Gün ola harman döne...

Yüksek binaların haylaz çocuklarıdır kediler.
Şahidim var hem siyah yürekli /ki binlerce karınca yuvasında bekleyen;
Şiirlere bir bardak akıl dökenler veya us
Kelebektir kanatları veya henüz naylon fatura
Darağacında sıska bir vücut
Dağarcığında tuzlu kemik kurusu
Ve hokkabazların melon şapkası
Ve ufukta görünen sinsî bir umut..

Zangoçların ilelebet şarkılarıdır güneşle batan kırmızı
şarap, kadın ve kadeh..
Bunu renk körlerine sorun
Bir bahçe b.r göl birde deniz
'İ' harfine takılır matador.. zannın girdabına düşerek:
Yük vagonlarını seyreden arkadaş;
Bilmez misin? 'gemilerde talim var..
Bahriyeli.....'
Dillerde pelesenk turkuaz.

İbrahim Zarifoğlu

Ah İstanbul..istanbul..

Kırılmış leylak renkli kristal bir vazodur İstanbul....

Martılar kumrular ve güvercinler kanatlarında taşır
Işık yüzlü taze sabahları
Sevda gibi parlayan aydınlıkları...

Gülüştür denizin ve tarihin
Şen -şakrak..
Mor kayıktır yalnızlık ve hüznün
Yüzen mavi gözlü kıyılarında salınarak..

Zamanın hafif tebessüm edişidir
Göz kırışıdır padişahların
Bir heybet duruşudur ulu sarayın avlusunda.
Canlanır mazi dolu hayat yaşlı kayaların sırtında..
Mehteranın sesine çarpar munis rüzgâr
Titretir koca çınarları Gülhane bayırında..

Serin yüreğidir boğazın
Güzel kız kulesi
Tarihin nazenin kraliçesi
Efendisini denize kurban etmiş..

Ufkun gri kollarında saklıdır hatıralar
Huzur olur dökülür denize
Mehtabın her el sallayışında..
Yaşanır Aşiyân'da meltem esintisi
Şarkılar mırıldanır dalgalar,
Ah yeni dostlar-yeni dostlar...

İşporta tezgahı nasıl olurmuş
Yeni Camii avlusunda nasıl ötüşürmüş güvercinler
Denize nasıl dökülürmüş tarih
Karışık ilahi, nasıl okşarmış kalpleri
Ezan-martı ve gemi sesi.
Bilir kalbi İstanbul atan
Eminönü'nde-Beyazıt'ta..

Süsün naz yaptığı cilvedir Çırpıcı,
Faldan kalan papatyaları taşır berrak Göksu.
Gülden kadife örter ufkunu her gün Kanlıca'nın
Her semtinde tılsımlı bir rüya saklıdır
Konaklarında kar taneleridir ömür
Sevgiliye uzanan sevdanın yüreğidir Eyüp
Her gün minik dalgalarında taşınır hasret
Munis bir gelin gibi süzülen Haliç'in..

Harfsiz ve notasız bir musikinin nihavent makamıdır esrarlı saat
Boğazın tüm çığlığına inat.
Bulur endamını sessiz
Yıllanmış bir ruh gibi yükselir ulu şehrin semasına

Servi ve rüzgârla dans eden o bildik hayat.
Sabırla bekler köşede yeni dostlarını
Mermer kokulu soylu Karacaahmet..

Büyük bir çiçeğin,
Kızıl bir lalenin belki batışdır Çamlıca'nın hemen arkasından
Öpüşüdür kubbesini Süleymaniye'nin.
Belki Marmaraya saklanmasıdır usulça/
Anne koynunu saklanması gibi bebeğin
Ufkun ismi İstanbul'da..

Buğulu tepelerinde kanatlanır çamlar
Hüznün sisi örter ufukları.
Tükenen günün son selâmıdır ahşap konaklar arasından
Kıyılarındâ dinlenir yaşlı martılar
Güneş renkli kayıklar/vapurlar
Islak kayalarla öpüşür köpükten dalgalar
Bir rakkase gibi iner yokuşlarından faytonlar,
Adaların...

Hayale benzeyen bir kuştur/
Uçar biteviye
Maviye boğulan semalarında.
Al bir yakut taşır, ak kanatlarında
Zümrüt kubbeler serperken kıyılarına
Ilık bir buse olup konar yanaklarımıza,
adı tılsım kokan;

İSTANBUL..İSTANBUL..

Bu şiir Antoloji.com ve Ümraniye Belediyesinin Türkiye genelinde açtıkları şiir yarışmasında Mansiyon'a layık görülmüştür..2005

İbrahim Zarifoğlu

Altın Yeleli Atların Sirtında..

Bir bilinmez akşam zamanı,
Altın yeleli atlara bineceğiz.
Gökyüzü atlas seccade
Masmavi bulutlarla eseceğiz..

Unutulmuş dünyanın
Hem bî-çare çocukların,
O simsiyah kıvırcık saçlarını
Severek okşayacağız! .

Kapatıp zulmün gözlerini
Şükür secdelerine varacağız.
Bir bilinmez akşam
Kadim tarihe nefes olacağız..

Altın yeleli atların sirtında
Atiye uçacağız! ..

İbrahim Zarifoğlu

Esinti..

Tanış bir mezar sesi
Birde kadim dost
Ağırlasın herkesi

Gökyüzünü çeviren
Ağaçları deviren
Duyguları kemiren
Değil mi ölü nefesi.

Bana ölünce uğrayın
Yanınızda bir sürü kaval
Yalnızlık ve masal olsun..

Kenarda tutun gözlerinizi
Mehtap gibi süzülerek geçsin yanibaşımızdan
Çinceyi aratsın şiirleriniz
Sarhoşun dantel örüşü ne âlâ.

Haydi uzaklaşın kıyılarımdan
Ağlatmayın kadim taşları
Her biri can dost ağaçları
Heybenizde tutun ayları hem yazları.

Bir çiçek gibi sunun
Başa kakılmayan hediyelerinizi..
Kalmışsa bakiyenizi.

İbrahim Zarifoğlu

Kahverengi Dizeler..

Sessizce sabaha varan dizeleri
Yuvarladım bir rengin içine
Utandı pervaza konan kumru
Kanatları dal kahverengi..

Rüzgârın serin elleri
Dolaşırken dalları arasında ağacın
Yapraklar ,ağaç ve kuş
Bakıyorlar gökyüzüne ibrişim renkli .

Sonbahar renkli yapraklar
Hasretle uçuyorlar kışa doğru..
Geçiyor sessizce bir ömür
Gri gölgeler düşüyor hatıralarına..

İbrahim Zarifoğlu

Karacaahmet..

Serviler yalnız değildir:
Girift bir hüzün kokar
Eteklerinde sessizdir dostlar.

Zaman narin bir kuştur hep konar dallarına
Düşerken her gün yeni ömürler sessiz tarlalarına
Minik tepelerine uğrar asude mevsimler
Zemheri çökse kıyılarına
Hem kar yağsa
Üşümez burada eller..

Burada bir garip yazılır bir garip anılır isimler
Çiğlıktır basılan son mühür.

Gülleri hem menekşeleri su istemez
Çehreleri buz kesmiş çiçekler çizilir
Solgun mermer taşlarına..

Burada selâm son kelâmdır.
Hüzün içredir kendince mavi gökler.
Suskundur soğuk mermerlere konmuş güvercinler.

Bu belde ki,
Her gün misafir eder nice bilinmez Âlemleri
Saklar sırlı düğüne mücevherlerini
Yinede bahtiyardır Karacaahmet
Yağmurlar yıkarken elemli gözlerini..

2001/ Karacaahmet

'İstanbul Şiirler' adlı şiir kitabından/2010.

İbrahim Zarifoğlu

Öfke..

Gözleri yolda bekleyen kedi
Geceleri bekleyen adam
Sabrı öteleyen kadın
Yalnızlığa kucak açan şarkı..

Birlikte gelin dolanan boynuma
Görün! Geceleri nasıl sabırsız bir şarkı kuşanmış
Dinleyin! İssizliği savuran gönlünüzce..
Tutarak gözlerinizin avare bakışlarını..
Bir dağ dibi
Koca bir kayalık
Yeşilini henüz yitirmiş çöl
Gökyüzünü uğurlamış orman
Fark etmez bir soysuz celladın kurşunları gibi..

Ya da bir dere kenarı
Birlikte değil mi yaşanacak zaman
Veya akacak olan birkaç damla kan!
Suların izleri üzerine kurulan
Bir şerefli öfkeye dayanan..

Geriye iz bırakmadan kaybolan
Değerlerini yitirmiş ulu bir tarih
Hani nerede zamana sığmayan
Kıskanılasi asil benliğimiz? ..

İbrahim Zarifoğlu

Saygı..

Rabbim! sana saygılı olmalıyım! ..
Bir arının çiçeğe olan sevgisinden
Yalın bir günde dili kurumuş bir bedevinin
Bir bardak suya hasretinden daha muhtaç
Okyanus dalgalarından daha fazla
Ve çölde kumlar sayısınca..
Evet Rabbim sadece sana saygılı olmalıyım.!
Nimetlerin gerçek sahibi sensin.!

Sana ulaşan binlerce yollar boyunca
Ve ciğerlere çekilen soluklar adedince
Bir âmâ'nın göze olan iştiyakıyla
Ve bakışlar sayısınca
Yarattığın varlıklar adedince
Sana şükretmeliyim özgürce
Şükretmeliyim.

Zamana hükmeden sensin
Zamanın hükmüne rıza gösteren sen.

Her şeyde seni görmeliyim
Rabbim! Her şeyde..
Yavrunun masumluğunda
Bir kuzunun şirinliğinde
Gökkuşağının renginde
Olayların sırlı gizeminde
Ruhumda seni terennüm etmeliyim
Yalnız Seni Rabbim.!

Sadece senden istemeliyim!
Nimetlerin Senden olduğunu bilmeliyim.
Otururken yürürken koşarken
Hep Seni hissetmeliyim..
Karanlık bir gece de simsiyah minicik karıncanın her şeyini gördüğünü
"Bir nefes sıhhatin" nice büyük değerlerden daha yüce olduğunu
Ve her şeyin senden geldiğini bilmeliyim
Bilmeliyim Rabbim.!

Sana bütün samimiyetimle gönlümü sunmalıyım Rabbim
Çünkü sen ancak gönüllere bakarsın
Senin huzurunda kimsenin kimseye üstünlüğü yoktur
Ve beyaz neyse siyah odur
Şana bedenim değil ruhumla
Özgürce uçmalıyım tutarak duaların kanatlarından
Özgürce..

Rabbim sana sonsuz saygılı olmalıyım
Nefeslerim var olduğu müddetçe
Ölmediğim müddetçe
"Can kuşu ten kafesinde durduğu müddetçe"
Ölüm ne ise Rabbim! ?

Kasım..2010../İstanbul

.

İbrahim Zarifoğlu

Sessiz İmgeli Şiir..

Tarihini net bilemediğim bir bahar akşamı
Düştü yüreğime o ılık sevda..
Önce orta halli bir adam olmaya sürükledi
Toplandı sonra bin renkli kelimeler o ince zarda
Şa'külü kırık sarkaç gibi
Bir garip şairliğe sürükledi beni.

Mevsimler ardı ardınca açtı üzerimizde
Kızıl güle döndü bir nice akşam
Bakışların ferisi söndü, çoğaldı bembeyaz saçlar
Kaç zaman geçti yalnızlık üzerinden bilemediğim..

İskelede salkım saçak oynadı dalgalar
Sırılsıklam olurken sahilde tanış kayalar
Bir değişik çığlıklar attı üzerimizde martılar.
Kendince dolaştı denizde mor kayık..

Ilık bir heyecan çoşkun bir neşe olup aktı gönlümüze
Hiç diyemem kimseye..
Haliç'te tutarken ruhumun perçeminden
Akşam bakışlı bir aşk tuttu ellerimden..!

Tatlı bir bahar sevinci oldu artık geçen günlerim.
Silindi keder bütün ahval,hayalimizden
Bir demet şarkı olurken iliklerimizde heves
Kök saldı yüreğimizde şen duygular..

Biliyorum cümleler yetim kaldı.
Tutuşan kış akşamlarını özledi hecelerimiz
Dostlar geçti /döndü biteviye devran
Buruk bir sevince hep açık kaldı gözlerimiz..

Yanıbaşımızda dolaşan alev yüzlü bilinmezlerin
Dağları eridi-yüreklere eridi,eritti en masum aşkı.
Alınan duygularımıza zemheri düştü.

Bulaşırken gizemin yakıcı alevi
İmgeler doldu süslü rüyalarımıza.
Sessizce bir şiir yuvarlandı..

Konuk olurken hanelerimize sabah
Aydınlık düşerken billur odalarımıza
Kendi halinde saklandı zaman,düştü sırrın koynuna.

2007/İstanbul..

İbrahim Zarifoğlu

Zaman Su Renginde...

bendeniz..
Sonsuz baharın sevdalısı.
Hem kevserin hem yeşilin
Issız vadinin sessiz ve garip kuşu
Kanatlarımda bir damla beyaz..

Sessiz bir yığittir akşam üzerleri
görmeyi yitirmeye görsün gün
çalgın bir melankoli kaplar her yeri
bahar olur terkimizde zaman
ilkbahar yaz sonbahar kış
buruk bir tebessüm doldurur
kızılçık çiçekleri kaplarken yüreğimizi.

Bu yüzden geceler zamana gebedir
derinden sızan şua gibi her yöne düşer hüznü
nefesinde bilmeceye benzer renkler taşır
kah mavi olur tutar ellerinden gökyüzünü
kah kırmızıya boyanır maşum çiçeklerin bedeninde
aşkın nurlu bakışlarını dağıtır ulaştığı her yere..

Alev alev yanarken çölün bağı
Ruhu soluklanır gökyüzünün
Gittikçe uzar ömre benzeyen hicret
Can,gül ve atların terkisinde kaınat..

Ortahalli bir dağ
ve tepede bir anne kucağı küçücük mağara
Ölümü hayat sayan dost ile yanyana
Hem Siddik-ı Ekber..
Mahzun olmamayı öğütlüyor Sevrin gülü../sav
"Lâ tahzen innellahe meana"..

Açılıyor sevdaya bakan yedi kat gökyüzü
Sevgilinin elinde kainatın örtüsü.
Ufuktan bir dost doğuyor;
Kanatları sayılamıyacak kadar çok
Görkemli ve beyaz
Sunuyor güle ALLAH muştusu.

Cebel-i Sevr de katlanıyor zaman
Su renginde..

İbrahim Zarifoğlu

Zamanla Eğleniyoruz Güya..

Ah ! zamanla eğleniyorum güya..
Oysa ki karşısında boynu bükük
Avare bir dağ çiçeğiyim.!

Hangi bulut takılıp kalmış,
Ucu gözükmeyen dağ yamaçlarına
Hangi taş yuvarlanmamış,
Sonsuzluğun ıssız ovalarına? .

Martıları bilirim beyaz göğüslü
Denizin billur dalgalarıyla oynayan.
Sevginin mavisini uçsuz gökyüzünün
Ufkunda süzülerek kaybolan.

Anılara sevda gibi düşen renklerin
Gül kokusu katın alevden hatıralarıma.
İç yakan hasret bir de ölüm
Birlikte akın sessizce damarlarıma..

Biliyorum süslü bir gelin gibi
Uğrayacak bir gün semtime.
Geldim can dost; diyerek,
Konacak ruhumun ellerine..

Velhasıl eğlendiğimizi sanıyoruz!
Bize her an tebessüm eden zamanla:
Hayata takılmış bir kırık salıncak
Avunuyoruz küçücük oyuncaklarımızla..

İbrahim Zarifoğlu